

## Motion till riksdagen 2009/10:So393

av Staffan Danielsson och Eva Selin Lindgren (c)

# Åldersgräns för omskärelse

## Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en åldersgräns före vilken omskärelse inte får ske.

## Motivering

Sveriges landsting tar entydigt ställning för föräldrars rätt att operera bort förhuden på pojkars känsliga könsorgan och för att landstingen ska bistå föräldrarna med att utföra detta ingrepp. Socialministern, regeringen och riksdagens majoritet gör det också.

Vi ifrågasätter starkt det synsättet.

Vi har den största respekt för de religiösa och kulturella traditioner som i tusentals år inom judendomen och islam har påbjudit omskärelse av små pojkar. Förfarandet kan ha haft någon praktisk eller hygienisk bakgrund i sandrika ökenländer, och har ju också kopplats till en uppmaning från Gud att uppfylla jorden. Och vi inser att med så lång djupt rotad tradition, och med så många omskurna i dag och genom tiderna, är en diskussion om integritetsaspekterna rörande detta både svår och känslig.

Låt oss ändå i stor ödmjukhet ge några principiella funderingar i själva sakfrågan:

Säg att världen inte hade haft dessa traditioner, och någon rörelse hade ansökt hos Socialstyrelsen om att få börja med att operera bort förhuden på små pojkar. Människan är ju faktiskt skapad med förhud för att skydda det känsliga könsorganet, och vi kan svårligen tro att något tillstånd hade givits. Argumenten som anförs för att motivera omskärelse av medicinska skäl känns med förlov sagt mycket konstruerade.

Vad gäller kvinnlig omskärelse – könsstympling – som finns i olika former och som oftast – men inte alltid – är mycket brutalare, råder i Sverige

**Fel! Okänt namn på**

allmän enighet om att detta är helt oacceptabelt och förbjudet. Vi menar att även små pojkar bör ha rätt till sitt könsorgan såsom det är vid födelsen.

Frågan har också en central integritetsaspekt. Har verkligen föräldrar rätt att för sina barns räkning bestämma om oåterkalleliga kirurgiska ingrepp som utan starka medicinska skäl förändrar deras kroppar? ”Äger” verkligen föräldrar sina barns kroppar? I dag, år 2009, i Sverige?

Hur kan Sveriges riksdag och Sveriges Kommuner och Landsting ifrågasätta att det är en mänsklig rättighet att bestämma över sin egen kropp?

Och är det verkligen rimligt att landstingen kollektivt ålägger sig att utföra dessa oåterkalleliga operationer om föräldrarna så begär? Innebär inte religionsfrihet och personlig integritet i vårt århundrade att det är varje myndig individ som fattar långtgående beslut enligt ovan, och inte föräldrarna för det omyndiga barnets räkning? Och har verkligen Gud – eller evolutionen – misslyckats med sin skapelse vad gäller pojkars könsorgan?

Vi menar att en utredning bör tillsättas för att i ett helhetsperspektiv utreda denna svåra fråga med beaktande av vad vi har anfört ovan om bland annat integritetsaspekterna.

Och vi menar att det åtminstone bör införas en åldersgräns – med utgångspunkt i myndighetsåldern eller möjligen något tidigare – som reglerar när omskärelse först får ske.

Självfallet ska den enda som kan fatta ett sådant oåterkalleligt beslut – att bortoperera en del av könsorganet – vara den enskilde människan – mannen – själv.

Ovanstående yrkanden bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 1 oktober 2009

*Staffan Danielsson (c)*

*Eva Selin Lindgren (c)*